

РЕШЕНИЕ

№ 6849

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7677** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от М. С. Н. срещу решение от 22.04.2021 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 21 състав по нахд № 2455/2020 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 18-4332-005031 от 19.04.2018 г., издадено от началника на група в ОПП-СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 100,00 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Касаторът твърди, че не е извършил вмененото му нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Посочва, че осъществяването му не е доказано от показанията на актосъставителя, изслушани от въззивния съд. Твърди, че на процесната дата, при извършената проверка, в автомобила му е пътувало и друго лице, което е искало да даде показания по делото, но не е било призовано от съда. Подробни обяснения за случая изложил във възражение срещу АУАН, които не били взети предвид от административнонаказващия орган и от районния съд.

Ответната страна в касационното производство – Столична дирекция на вътрешните работи, не изразява становище по подадената жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е

неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Районният съд е възприел следната фактическа обстановка:

На 10.03.2018 г., в [населено място], по [улица], с посока от [улица]към [улица], около 18.05 часа, М. Н. управлявал лек автомобил „Си Лиана“, рег. [рег.номер на МПС] и на кръстовището с [улица]преминал на червен сигнал на светофарната уредба. Действията му били възприети от служители на ОПП-СДВР, които спрели Н. и му съставили АУАН № 552005 от 10.03.2018 година за нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП.

Решението е постановено при допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 НПК.

Обжалваното решение е мотивирано, като съдът е обсъдил събраните писмени и гласни доказателства, установил е фактическа обстановка и е анализирал приложимите материалноправни норми. Въззивният съд обаче не е събрал всички доказателства, относими към спорното нарушение, с което е ограничил правото на защита на жалбоподателя /във въззивното производство/. Установява се, че още в хода на административнонаказателното производство, с възражението, подадено срещу АУАН, водачът е заявил, че в управлявания от него автомобил е пътувало и друго лице, което е свидетел на случая. С жалбата срещу НП е поискано допускане на свидетел при режим на довеждане, с цел доказване твърденията на жалбоподателя. Съдът не се е произнесъл по така формулираното доказателствено искане, съответно не е изложил мотиви, в случай че е приел същото за неоснователно. По делото не са събрани поисканите от Н. гласни доказателства, с което СРС е допуснал нарушение, което е довело до ограничаване правото на защита на страната, която, с оглед вида на нарушението – такова по чл. 6, т. 1 от ЗДвП, би могла да докаже твърденията си единствено чрез свидетелски показания. Районният съд, като съд по фактите и правото следва да установи относимите обстоятелства въз основа на събраните доказателства, тъй като касационната инстанция е ограничена в преценката си до установената от районния съд фактическа обстановка и обсъжда само правни, а не фактически въпроси поради забраната, въведена с чл. 220 от АПК.

Поради гореизложеното обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото съдът следва да допусне събирането на поисканите от жалбоподателя гласни доказателства, с цел установяване на относима фактическа обстановка, въз основа на която да формира и мотивира правни изводи.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 22.04.2021 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 21 състав по нахд № 2455/2020 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.
Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.